

December 6. csütörtök
Hasonlat a sziklára épített házról

Mt 7,24-27

„Aki hallgatja a szavamat és tettekre is váltja, az okos emberhez hasonlít, aki sziklára építi a házat.”

Bizony igaz, aki a jézusi tanítást meg is éli, az nem csak házát, de az életét is sziklára építi. Biztos, kőkemény és mégis lágy és szeretett- teljes élet, amit semmiféle vihar és szél nem téphet szét. Ugyan sok munka van benne, de ha szeretet szövű át, a teher is szinte könnyű. Aki hisz Jézusnak, az okos ember, életét sem akárhogyan éli. Álljon itt Wass Albert lelket melengető írása:

Előhang

„Volt egyszer egy ember, aki az ő háza udvarán oszlopot épített az ő Istenének. De az oszlopot nem márványból faragta nem kőből építette, hanem ezer meg ezer csillámló homokszemcséből, és a homokszemcséket köddel kötötte össze. És az emberek, akik arra jártak, nevettek rajta, és azt mondták: bolond. De az oszlop csak épült, egyre épült, mert az ember **hittel a szívében építette** az Ő Istenének. És amikor az oszlop készen állott, az emberek még mindig nevettek, és azt mondták: majd a legelső szél összedönti... És akárhány szél jött, egyik sem döntötte össze, hanem mindegyik szépen kikerülte az oszlopot, amely hittel épült. És az emberek, akik ezt látták, csodálkozva összesúgtak, és azt mondták: varázsló. És egy napon berontottak az udvarába és ledöntötték az ő oszlopát. És az ember **nem szitkozódott és nem sírt, hanem** kiment megint az ő udvarára és **hittel a szívében kezdett új oszlopot építeni az ő Istenének**. És az oszlopot most sem faragta márványból, sem nem építette kőből, hanem megint sok-sok apró homokszemcséből és a homokszemcséket köddel kötötte össze.”

Lehet, hogy nem is az anyag a fontos, amiből építünk, hanem az összekötő habarcs – a mi hitünk, a lényeg?

Kovácsné Sára (Halásztelek)

Emlékezés egy adventre, tíz éve történt

2002. december 6-án este 18 órakor ADVENTI MEGEMLEKEZÉS kezdődött a polgári körök rendezésében, közös imával a Kossuth téren. Már hat óra előtt több ezren gyülekeztek a Kossuth tér baloldalán egy gyönyörű adventi koszorú és kereszt körül. Hat órára az emberek teljesen megtelítették a térrészt, becslések szerint mintegy ötezer ember gyűlt össze gyertyával a kezében egyházi énekeket énekelve.

Bibliaidézetek, egyházi énekek zengtek, gyertyák fényei világították be a sötétségbe borult teret. Beszéddek hangzottak el, énekeltek, békés adventi hangulatban emlékeztek az emberek.

8 órakor azonban történ valami megmagyarázhatatlan.

A szem- és fültanúk szerint egy magát rendőrezredesként bemutató civil nő érkezett a Parlament lezárt része felől a rendőrök gyűrűjéből és (szó szerint idézzük):

„Takarítsák el innen ezt a szemetet!(?) Itt nem maradhat! - mutatott a keresztre és az adventi koszorúkra és a körülötte égő gyertyákra.

Az emberek arcára döbbenet ült. Nem hittek a fülüknék. Ezek után hangosbemondókon felszólították az adventi megemlékezőket, hogy oszoljanak, lejárt az idejük!!

A tömeg felháborodott, és nem akart távozni, de a bejelentett, engedélyezett rendezvény szervezői még egyszer felkérték az adventi emlékezőket, hogy engedjenek. A sok idős emberre és kisgyermekkel emlékezőkre tekintettel a tömeg fél kilenckor elhagyta a teret...

Egy kép, amely megmaradt bennük: síró, a helyzetet nem értő gyertyás kisgyermek, ahogy anyukájával távoznak.